

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 hora 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

ELLENZÉK.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Ellentétek... testvériség.)

Midőn a napi események közt örömmel olvasom az unitáriusok bölőni zsinatának lefolyását: örömmel konstátalom, hogy ez a hazánkban számra parányi, a más ker. egyházak által lenézett, vagy fel sem vett felekezet, mily életjelt, az életérőnek mennyi bizonyosságot tudja felmutatni, nem világra szóló tüntetésekben, hanem otthonias, de az életjogosultságot annál inkább kifejező lelkesülésben. Valóban bámulatra méltó annak a bölőni unitárius zsinatnak lefolyása, mind az érdem megbecsülésében, mind a tárgyalás tartalmasságában, mind az ünnepek népszerűségében fényben... Múltat tarthatjuk az unitáriusok zsinatját a hamisítatlan magyarság időként feltűnő megnyilatkozásának ott hazánk távol délkeletén; mert azt kell mondanunk, hogy az ő ünneplésük nem mondva csinált dekoráció, hanem valóságos és nemzeti érzelmek belőlről feltörni készített kiadás; mint azok a csudaforrások, melyek alig látszanak létezni, de időszakonként felzúdulva tudatják, hogy igenis élnek a belső erő bizonyos és el nem fojtható követelése szerint demonstrálva a létezését.

És mennyi áldozat egy-egy unitárius egyházban a testvéri együttérzés megbizonyításáért, a testvéri együvértartozás érdekében. Egyszerű nép és szegényeknek látszó viszonyok közt élő egyházközösség, napokon keresztül pazarbőséggel szívesen fogadja s látja — közelből és távolból jövő nemzet és eltestvéreket ezreket.

Ilyen vendégszeretet a legnagyobb még öserejében mutatkozó jellemvonás, mely míg a magyar nemzet nagy zömében gyengült már, ott... a Székelyföld bércei között s Háromszék áldott mezein: — még javában tenyészik. Ebben a mi beteges korunkban, az élő és cselekedetekben nyilatkozó hitéről való fájdalmas érzéssel szívünkbe s a nemzeti jellemvonások gyengülése iránt panaszos ajkainkról szálljon örömteljes üdvözlés az unitárius testvérekhez! A hitelvek elválasztanak; de ellentétben azokkal egyesít velők az egyszerű szertartások közössége, történeti emlékeink megbecsülése, mindenekfelett az a megszentelő magasztos érzés, hogy szívvel-leléssel, életre-halálra magyarok vagyunk. Igen... Egyesít a tizenkilenzedik század alkonyán nem a hit, de az ezeréves nemzeti lét megszentelő követelménye; — a közös faj és nemzet-szeretet, a közös törvényisztelet, mely a közös haza felett „bőke örökent ül és viraszt”, mely által az áldás valóságává válik a nagy honalkotó szent imája: „Virulj te hon, ragyogj te nép nagyságban ezrekig!” Oh a közös nemzeti érzés jól eső büszkeségével oly jól esik mondanunk: „Virul e hon, ragyogva él a hősi nemzedék!”

II.

Vajha ki tudnók egyeztetni az ellentéteket, melyek nagy Magyarországon egyesek, egyletek, sőt a napi sajtó megnyilatkozásai szerint is tagadhatatlannal léteznek elvben és életben egyaránt. Nem szólunk az ugynevezett „Néppárt” üzelmeiről, melyek azt mutatják, hogy sokan vannak, kik keresztényeknek nevezik magukat, de valóban nem Krisztásai, hanem vagy Pálai, vagy Apollósai. Ezek ellenében van bizonyos tudatunk: „Más fundamentumot senki nem vehet azonkívül, a mely egyszer vettetett, mely a Jézus-Krisztus,” van azok ellenében bizonyos reménységünk is: „Hogyha valaki épít e fundamentumra aranyat, ezüstöt, drágaköveket, fát, szénát, pozdorját: mindenkinek munkája nyilván lesz, mert a nap megmutatja, mert a tűz által megjelentetik és mindennek munkája minemű legyen — a tűz megpróbálja.

Ez a tűz: az életgyakorlat által alakított közvélemény, mely a fanatizmus irreális pozdorját, melyeken sem álladalmi, sem humanus társadalmi épület fen nem állhat, kérélehetetlenül megégeti. Ezen korunk, bazánk és ker. egyházi életünket irritáló elvtelenség-től alaposan félni tehát nincs okunk, mert bár az egyén és társadalom egészséges fejlődését zavarni látszik is, de meg nem akasztthatja, sőt a feltartóztatatlanság haladás kerekéi alatt összeszuszatva, vagy végkép megsemmisül, vagy vonagló haldoklásban marad hátra, — hogy mint élőhalott bizonyossága legyen annak, hogy ki az emberiség liberális fejlődésének útjába veti magát, „vagy elmarad, vagy eltipor-tatik.”

De egyesek, kik követelik maguknak, hogy tisztán látnak s a sajtó, mely követeli magának, hogy ő éppen a közvélemény organuma, ha hamis liberalizmust hirdetnek: sokkal veszedelmesebbek!... mert nehezen ismerhetők fel. S ilyenekkel is találkozunk nem ritkaság.

Valódi liberalizmus csak demokráta alapon fejlődve tarthat jogosultságot arra, hogy emberiség életelv legyen. A kereszténység éppen azért lett az emberiség fejlődésének iránymutatója, mert megalapítója, Krisztus demokráta volt, a szó legfenköltöbbségenesebb értelmében. Vagy mit jelent mást Krisztus azon kijelentése, melyet Máté 20, 25, 28 versében ad: „a pogányok fejedelmek uralkodnak azokon és a kik hatalmasok uralkodnak azokon; de nem így lesznek köztetek, hanem a kik köztetek nagy akar lenni, legyen ti szolgátok. És valaki köztetek akar első lenni, legyen ti szolgátok. Mint az embernek fia nem jött, hogy szolgáljanak neki, hanem, hogy ő szolgáljon és az életét váltságon sokakért.” S az az ország, melyet „ő ily elven megalapítani akart, bizonyára „nem abból a világból való” volt, mikor a pogány császárok uralkodtak s Krisztus emberi és hazafias lelke keserűen tapasztalta a zsidó nemzeti érzés semivételét, e nemzettagadó hivatkozásból is: „nincs királyunk, hanem császáruk!” Az az ország sokáig nem jött el magában a ker. országokban, s ker. egyházban sem, sőt éppen itt még inkább eltávolodott a krisztusi demokráta szervezettől, midőn a ker. társadalom élére annak nevében, ki nem akart király lenni s kit e miatt „Jézus nazariensis rex judeorum” gúnyiratu keresztben megfeszítettek, papkirály helyezkedett, egyedül döntő, családhatlan, földön földfeletti képességgel, mely által az egyház nagyon is e világból való ország lett; könnyen érthetőleg, hogy azzá lehessen száműzték belőle ama demokráta krisztusi elveket.

Hogy állunk most is mi, itt hazánkban élő ugynevezett „protestáns keresztények” a Krisztus országával? Ugy a mint Pál apostol mondja a Filip. 3: 13. versében: „nem állítom, hogy elértem volna a czélt”; s mi a teendőnk? Az, a mit a 14. v. mond: „azokat, a melyek hátam megett vannak, elfelejtvén, azokra pedig igyekeznén, melyek elől vannak, a czél felé futok, az Istennek a Krisztus-Jézusban való mennyei hivatala jutalmának elvételére.” Ez feladatra minden kereszténynek... nem hátra nézni, de előre és mindig előre küzdeni, törni a krisztusi tökély elérése, mint a czél felé. Elérhető-e? nem kell azt vizsgálni; de elérhetése felé mindent megtevésre igyekezni kell. Ebben áll a keresztényen belső békéje s ez biztosítja azt a fenséges nyugalmat, mely meggyőzi a „világot, a kötelességek hű, kényszer és tüntetés nélküli teljesítésének végnélküli láncolatán, gyönyör-érzéssel magunkra, példaadólag másokra nézve. S ezáltal az egyén mára társadalom élő és életető tagjává is válik, akár mint család, — akár mint egyházi és polgári társadalmi tag.

Korunkban hazánk óriás lépést tett a keresztényen tökéletesedés felé, többet mint azon 900 év alatt, mely idő óta nevezi magát kereszténynek. Sokáig csak felszínes keresztény volt, s egyes felekezetek az egyedül üdvözítő hit vallásával kérédeve és támadva, mások pedig védekezve — jó részle-felejtkeztek arról a mi fő — a szertetről, s még jó volt ha csak lenéztek, vagy csak szóval és írással bántalmazták egymást. Most már mindannyian egy haza gyermekei egyenlő törvények védelme alatt, testvéreképpen élhetünk; ugyanazon kötelességek teljesítve, ugyanazon jogokat is élvezhetjük. Nem jobban van ez így, mintha a megkülönböztetett testvérek irigységével tekinténék ezután is egymásra? A krisztusi erkölcs tan értelmével és átérzésével, — de egyszerű-mind tisztá honfiúi érzéssel és előrelátással mondjuk azt, hogy — így van jól. Egy az atya, egy a Megváltó; vajha egy lenne a közös érzésben való megszentelés is! — Meg lesz ez is, csak ne vessük el magunktól a hitbeli fanatizmus örökségével, a testvériszeretetet egyesítő Megszentelő áldását. Erre nézve jó tanácsot azonban hiában kérdezzünk akár a Vatikánban, akár a müncheni kath. gyűléstől. Önlekiismeretünk, melyet krisztusi elvek szerint képeztünk, megmondja nekünk, hogy „valami akartok, hogy cselekedjének veletek az emberek, azont cselekedjétek ti is azokkal.” „Szerezsetek ellenségeiteket is, hogy legyetek a ti Mennyei Atyátoknak fiai, ki az ő napját felhossa mind a jókra, mind a gonoszokra sat.” „Legyetek tökéletesek, mint a ti mennyei atyátok tökéletes.”

Polgár-társadalmi életünkben pedig teendőinket megszabja nekünk — jó hazafiúi érzésünk: „a haza minden előtt.” Ennek jó törvényei tiszteletet, engedelmisséget igényelnek mindenkitől, kit ez a haza szült, táplál s hantjával eltakar. „E nagy világon e kívül nincsen számodra hely. Áldjon vagy verjen sorskeze, itt élned, halnod kell.” Ez, ennek kell lenni a magyar haza minden gyermeke polgári evangéliumának.

És ezzel befejezhetnők mondani-valónkat. De van még egy intelmünk a sajtóhoz is. Mert fájdalmasan tapasztaljuk, hogy a napirenden levő reformtörvények életbeléptetése küszöbön, melyeknek czéljok a hazai felekezetek általános tertvériesítése s a közbéke megalapítása volna: a sajtó a vizsálgat magvait szórja a felekezetek közzé. Bizony áldatlan munkát végeznek sokan az irás nagy hatalmával. De bizzunk az örök igazság kijelentésében, hogy a mi pozdorja megég a közvélemény tűzében s a mi életet érdemel megmarad és azon a pokol kapui sem vesznek diadalmat.

— a —

Politikai hírek.

Apponyi gr. Jászberényben. Gróf Apponyi Albert egy sajnálaltos baleset miatt még ugyan a szobát őrzi, de mint értesülünk, a teljes gyógyulás már csak napok kérdése. E hó 22-én Tirolba indul s ott fog néhány napot tölteni és csak azután jön Budapestre. Gróf Apponyi még szeptemberben akarta Jászberényi válszaból előtti beszámolóját elmondania, de ebbe megakadályozta betegsége s ezért a jászberényi beszámoló októberre maradt. Jászberény polgársága már nagyban készült az ünnepeles fogadtatásra, mely kétségkívül méltó lesz ahhoz a szeretethez és ragaszkodáshoz, mely a várost kitűnő képviselőjéhez, Apponyi Albrethez, fűzi.

Az érsek utasításai. Nagyszebenből írják, hogy a gör. kel. oláh metropolitának közölte, a „Telegraphul Roman” tegnapi közölte a Román Miron érsek és a Simonescu Leontin érseki titkár aláírásával elhatározott amaz utasításokat, melyek a papsághoz és hívekhez intézte az egyházpolitikai

törvények életbeléptetése alkalmával és után követendő eljárás szabályozzák. Az utasítások 20 pontban intézkednek a házasság megkötése, a egyes házasságokból származó gyermekek és az anyakönyvek körüli eljárásról.

Egyveleg.

Bécsi községi választás.

Bécs, szept. 16.

Ugy az antiszemita, mint a liberálisok ma este mintegy negyven helyen tartották meg utolsó gyűlést, hogy a holnap reggel kiadott szavazásra buzdítsák a párt-híveket. A pártvezérek állítása szerint a szavazók 80 százaléka meg fog jelenni a szavazásnál, úgy hogy az első napon, a mikor a 46 tanácsos választati meg körülbelül 47 ezer szavazó czédulát fognak skrutinium alá venni. Egyenmely körületben már a kora délutáni órákban el lesz döntve a választás, de a legtöbb körületben éjfélig is eltart a szavazás. A rendőrségnek ki van adva a parancs, hogy csak a legvégsőbb szükség esetén lépjen közbe, a választási aktusba azonban semmi ingerenciát ne gyakoroljon, nehogy az amugy is izgatott kedélyek még jobban izgatassanak fel.

A Badeni kabinet.

Bécs, szept. 16.

Badeni grófma kabinetjének következő, immár véglegesen megállapított névsorát terjesztette elő a felségének: Miniszterelnök és belügyminiszter: Badeni Casimir gróf. Honvédelmi miniszter: Welsersheimb Zeno gr. Pénzügyminiszter: Dr. Bilinsky Leo lovag. Kereskedelemügyi miniszter: Eichai Glanz Hugó b. eddig a külügyminiszterium osztályfőnök.) Közoktatásügyi miniszter: Gautsch báró. Igazságügyminiszter: Gleispach János gróf (az urakházának tagja és a gráci főbíró). Földművelésügyi miniszter: Ledebur Hans gróf (az urakházának tagja). E szerint sem galicizai, sem cseh minisztert nem neveznek ki. Mivel Badeni gróf utódját a galicizai helytartóságra még nem jelölte ki, az új, immár teljes kabinetnek ténylegesítése csak október végén fog megtörténni.

A francia-orosz szövetség.

Néhány heti pihentetés után az orosz lapok most újra felszínre hozzák a francia-orosz szövetség kérdését. A „Moszkovszkija Vjedomosti” egyik legutóbbi számában „Nem diplomata” alírással egy cikk jelent meg, a mely azt mondja, hogy III. Sándor teremtette meg a francia-orosz szövetséget. E fel fogás ellen fordul most a „Graschdanin”-ban Metsevszky herczeg, a ki kifejti, hogy III. Sándor ugyan megteremtette a francia-orosz barátságot, de szövetség nem kötött, már csak azért sem, mert szövetségek kötése nem egyezett meg az ő politikájával. „III. Sándor csak sohasem lehetett szándéka, hogy Oroszország sorsát egy olyan állam sorsával kösse össze, a melyik az egyház és a hagyomány romjain építette fel erősségét.”

A „Memorandum”-per elíteltjei.

Budapest, szept. 16.

Tudósítónk távirati tudósítását a következőkkel egészíti ki:

Ma reggel jött meg Bécsből a király kegyelmet adó kézirat s az igazságügyminiszter táviró útján rendelte el azonnal, hogy a szegedi és váci államfogházból bocsássa szabadon a Memorandum-per elíteltjeit.

Mihelyt megérkezett a miniszter távirata, a fogházigazgatók maguk elé vezettették a szabaduló foglyokat s az alkalomhoz illő ünnepességgel hirdették ki előttük, hogy a király kegyelme visszaadta szabadságukat.

Tudósítónk tüzetesen leírja az alább következő telegramokban a kegyelmet kapott mártírok kiszabadulását.

Szegeden.

Szeged, szept. 16.

Csak a minap keltett feltűnést itt is a miniszterelnök szilágy-somlyói beszámolójának az a része, hogy a Memorandum-perben elítelt oláh izgatók megkegyelmezése küszöbön van és ma már ideérkezett az igazságügyminiszter a negyedik körületi börtön igazgatójához, a mely utasítja az igazgatót, hogy azonnal bocsássa szabadon a Memorandum-per három fő-hőst, a hírdelt Memorandum értelmű szerzőit: Lukácsit, Rátiut és Coroiant. A távirat nagy feltűnést keltett, mert itt is azt hitték, hogy éppen ennek a három elíteltnek nem engedik el a büntetést, mert

tudvalevő, hogy a bűnösök is az ő izgatásuknak voltak áldozatai.

A szabadon bocsátást elrendelő távirat, a melyből a fogházigazgatót kívül is kapott egy példányt, így szól:

Rátiu, Coroianu, Lukácsiu államfoglyok azonnal szabadlára helyezendők. Az erre vonatkozó miniszteri rendelet következik.

Hattinger igazgató azonnal megtette az intézkedéseket a foglyok elbocsátására. Kezéssel a távirat megérkezése után felkereste a foglyokat és ünnepiesen tudatta velük, hogy kegyelmet kaptak. Szavait ezzel fejezte be.

— Uraim, önök szabadok!

Mialatt a fogházigazgató beszélt, a foglyok nem tudtak hová lenni az izgatottságtól. A legszembetűnőbb volt a hatás Lukácsiu, a ki legkevésbé remélte a kegyelmet. Halásápadt lett, remégett s ajkai csaknem vonaglottak a felindulástól. Rátiu, a ki tudvalevőleg a memorandum-pör alatt is a legjobban megőrizte hidegvérét, most is hidegvért tettett s úgy látszott, mintha a dolog nem valami nagyon érdekelné, Coroianu ellenbenben, a nagybírd kolozsvári ügyvéd, a ki a legjobban megkeserülte a martíretetet hangos örömmel fogadta a meglepő hirt s miután a fogházigazgató eltávozott tőlük, még akkor is egész extázissal kiáltotta ismételtlen: — Liberté! Liberté! (Szabadság! Szabadság!)

A kegyelem tudvalevőleg nagyidejű szabadságvesztéstől menti meg az oláh izgatókat. Első sorban Lukácsit, a ki, mint a memorandum-pör fővádlottja, öt évi államfogházra volt ítélve; Coroiannak, a memorandum készítőjének két évet és nyolcz hónapot kellett volna a fogházban töltönni, Ratiunak pedig két esztendő. Ebből az időből csak egy esztendőt és néhány napot töltöttek a szegedi államfogházban.

Legjobban járt tehát Lukácsiu, a ki ehhez képest a legizgatottabb is volt. Eleintén alig tudott szóhoz jutni, azután pedig telitorokkal kiáltotta, a mi az ajakáról alig hangzott el valaha:

— Éljen a király! Éljen a magyar kormány!

A mikor a miniszter táviratát a foglyok előtt felolvasták, épp akkor érkezett az államfogházba Lukácsiu felesége és két kis leánya. Lukácsiu észrevette őket a fogház udvarán s lelkesülve integetett feléjük, azután félíg nevetve, félíg zokogva kiáltott le az ablakból:

— Szabadok vagyunk!

Az öröm annyira meglepte Lukácsiu családját, hogy nem találták meg a feljárt s maga Lukácsiu ment eléjük. Meghatottan, zokogva ölelte meg feleségét és gyermekeit.

Érdekes, hogy Lukácsiu, aki nyilván maga sem hitte, hogy neki is megkegyelmezzenek, néhány nappal ezelőtt azt hajto-gatta egyre hogy ő a kegyelmet nem fogadja el. Amióta a megkegyelmezés csak szóba került, folytonos táviratváltás volt volt közte és Urechia, a liga elnöke közt s úgy látszik ennek a táviratváltásnak volt az eredménye, hogy Lukácsiu a kegyelmet mégis elfogadja.

Az első néhány pillanat örömmámora után, amelynek csak Ratiun nem volt fogadása csomagolni kezdtek a megkegyelmeztet rendelték irományait, hogy a lehető leg-hamarabb szabadulhassanak Szegedről. Tudvalevőleg valamennyinek a családjá Szegeden lakik.

Rátiu családjának a P. N. szegedi tudósítója vitte meg az örömhírt. Elment a város főgének egy szegény kis házába, ahol a mártir-család lakott. Rátiu Zorilla és Felicia kissasszonyok fogadták akik örömlükben sirva fakadtak arra a hírre, hogy apjuk kegyelmet kapott.

Mindnyáján mert ekkorra Ratiuné is bejött — hálával beszéltek a király kegyelméről és most már jó szívvel beszélgettek a magyarokról miközben megérkezett Rátiu. Örömmel rohantak feléje s percenkig ülettek csókolták az öreg mártirt. Rátiu felesége olyan lelkes hangulatban volt, hogy alig győzte di-csérni a magyarokat. — Így szólott tudósítóknkhoz:

— Ugyebár, ön magyar ember!

— Igen, nagyságos asszonyom.

— Nyujtsa nekem a kezét — szolt egész extázissal — mert ma igazán örül a szívem, hogy magyar emberrel kezet szoríthatok.

* Habár e cikkel nem értünk mindenben egyet, lapunk egy olyan előkelő barátja küldte be, hogy annak közlését meg nem tagadhattuk.

H I R D E T É S E K

Sz. 2553—1895.
főszb.

Kolozmegyei mécsi járás főszolgabírája.

Pályázati hirdetmény.

Kolozsvarmegye mécsi járásban a mécsi körjegyzői állomás lemondás folytán üresedésbe jövén, arra ezennel pályázatot hirdetek.

Nevezett körjegyzői csoport Botháza, Keszű, Mócs és Tótháza községekből áll, Mócs székhellyel.

Javadalmazás: 460 frt fizetés, 150 frt irnok tartásra, 60 frt lakbér, 20 frt szolga tartási, 40 frt utazási és 40 frt iroda átalány, nemkülönben a magán-munkálatokért szabályrendeletileg megállapított díjak.

Felhívom mindazokat, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ában körülírt képesítési és eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt kérelmüket hozzám ezen hó 25-ik napja déli 12 óráig adják be.

A választás a következő napon, vagyis folyó hó 26-án d. e. 9 órakor fog Mócsen megtartatni, s a megválasztott köteles az állomást azonnal elfoglalni.

Mócs, 1895. évi szeptember hó 16-án.

Mayr János,
főszolgabíró.

672. (2—3)

Sz. 419—1895.
főisp.

Alsó-Fehérvármegye főispánjától.

Pályázati hirdetmény.

Alsófehérvármegye magyar-igeni járásában a járási orvos állása üresedésbe jövén, felhívom mindazokat, a kik ezen 500 frt fizetés és 150 frt utazási átalánnyal javadalmazott járásorvosi állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 9-ik §-ának 3-ik bekezdésében előírt képesítéseket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket hozzám folyó évi szeptember hó 30-ig terjesszék be.

Nagy-Enyeden, 1895. évi szeptember hó 15-én.

Zeyk Dániel s. k.,
főispán.

668. (2—2)

Borok és palaczk sörök nagy raktára.

Telefonszám 301.

Telefonszám 301.

Üzletátvétel.

Van szerencsém a helybeli és vidéki n. é. közönség szíves tudomására hozni, hogy **Kolozsvar, nmltgu Báro Jósika Samu ur Főter 9. sz. palotájában** a már számos éveken át fennálló és az eddig **Walton Ede**-czég alatt létezett

fűszer-, csemege-, bor-, sör-, és ványviz- és lisztkereskedést megvettem s azt

Faltin Géza

törvényszékiileg bejegyzett cég alatt vezetem.

Midőn a n. é. közönség szíves pártfogását kérem, bátor vagyok a most érkezett és raktáron levő legfinomabb minőségű **fűszer-árúmat**, valamint a **Walton Ede** általánosan elismert és üzletben kapható valódi hamisítatlan asztali és pecsenye **borait** szíves figyelmébe ajánlani.

Végül bátor vagyok megemlíteni, hogy a T. vevőim kényelmére havi kiegyenlítés mellett bevásárlási könyvecskével ingyen szolgálak, valamint a helybeli személyesen vagy Telefon általi megrendeléseket házhoz küldöm.

Videki megrendeléseket azonnal és a legpontosabban eszközök, minden oly árucikk, mely üzletben nem kapható, T. vevőim részére díjmentesen beszerzek.

Kész szolgáltatást felajánlva vagyok, magamat a n. é. közönség szíves jóindulatába ajánlva, alázatos szolgálja

621. (6—6)

FALTIN GÉZA.

Jó családból való fia tanulól vagy gyakornokul felvétetik.

Bel és külföldi term. ásv. és gyógyvizek friss töltésben.

Ullmann F.

czim- és czimer-festészeti műterme,
zászló és diszítési tárgyak gyártása,
Kolozsvar, Óvár, Serház-utca 9. sz. (a Városi serházban.)

Ő Felsége apostoli királyunk fogadtatása alkalmából elvállal bármennyű legegyszerűbbtől a legdiszesebb és a legnagyobb igényeknek megfelelő

diszletek készítését,

ugymint:

diadal-kapuk tervezését, feállítását, ablak-, erkély diszítést, ugyszintén bármily méretű és minőségű zászlók, czimerek, monogrammok, „Isten hozott!” stb. stb. feliratok készítését a legjutányosabb árban és a legszebb és legizlésebb kivitelben.

Megrendeléseket kérem mielőbb tudatni és átadni, nehogy idő rövidség miatt fennakadás történjen.

587. (11—11)

MEZŐGAZDASÁGI BANK ÉS TAKARÉKPÉNZTÁR
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Kolozsvar, Jókai-utca 3. sz., I. emelet.

Elfogad betéteket 5%-ra, naptól napig való kamatozás mellett, s a tőkekamat-adót az intézet sajátjából fizeti.

Leszámitol váltókat előnyös kamatlábbal.

Kölcsönöket nyújt bekebelezés mellett 50 forinttól kezdve.

Törlesztési kölcsönöket kedvező feltételek mellett s rövid idő alatt lebonyolít.

Az összes bank- és takarékpénztári üzletágakra vonatkozó szíves felvilágosítással szolgál

az igazgatóság.

Hivatalos óra: délelőtt 9—1/2 óráig. 650. (2—50)

FOGARASI
CSEMEGE-SAJTOT

az ismert kitűnő minőségben

kilóját 80 krajczárért szállít

a ménesbirtok igazgatósága

FOGARASOK. 666. (3—3)

A brassói portland cement-gyár

ajánlja az általánosan kitűnőnek elismert

PORTLAND CEMENTET

felelősség mellett

folyton egyenlő és teljesen megbízható minőségben, bármely vasuti állomáshoz szállítva, a legolcsóbb árban.

Kolozsvar, kapható:

SEGESVÁRY és TÁRSAI kereskedő uraknál és TESSITORI és GURISATTI beton-vállalati cégénél.

586. (18—x)

Bel- és külföldi posztó és gyapju-szövet

Vagyok bátor a helyi és vidéki nagyérdemű közönségnek a legfinomabb és legizlésebb

BEL- és KÜLFÖLDI POSZTÓ és GYAPIJU-SZÖVETEK
GYÁRI RAKTÁROMAT

nagybecsű pártfogásába ajánlani.

Raktáron vannak már a legutolsó divatu őszi és téli, különösen nagy választéku fekete és szalonnáruhákhöz való kelmék.

Kivánatra rövid idő alatt ruhákat legpontosabban elkészítek.

609. (6—x)

Teljes tisztelettel

Fiók-raktár:

Maros-Vásárhely.

(Széchenyi-tér.)

REIKOVITS H.,
Kolozsvar, Belmagyar-utca 7. sz.

Pontos és szolid kiszolgáltatás!

AJÁNLIJA
PÁNCZÉL IMRE

fűszer-, csemege- s elkülönített helyiségben berendezett

„festék-üzletét”

Kolozsvar, Hid-utca 18. sz.

Pontos kiszolgálás, tisztán kezelt áruk a legelőnyösebb árak mellett!

Elárusítás nagyban és kis mértékben.

588. (9—x)

SOMLYAI MIHÁLY

üveg-, porcellán-, lámpa és háztartási eszközök raktára

Kolozsvar, Belhid-utca 17. szám,

Ferenc és Társa fényképészek palotájában.

Ajánlja ujonnan berendezett nagy raktárát gyári árakkal,

ugymint:

ASZTALI, TEA-, KAVE-, MOSDÓ-KÉSZLETEK,
Cseh- és Angolország legjelesebb gyáraiból.

FATÁLCZÁK üveg-festményekkel.

Vázák, gyümölcs-tálak, bambusz-asztalok, asztal-diszek.

ÜVEG-KÉSZLETEK, DITMÁR-LÁMPÁK.

China-ezüst disztárgyak jótállással.

Ablak-üvegezés egy helyben, mint vidéken.

KÉPKERETEZÉS.

Valódi Hardtmuth-kályhák és kandallók minta-raktár

Belmagyar-utca 9. sz.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kérve,

maradok kiváló tisztelettel

600. (8—x)

Somlyai Mihály.

Olcsó, mégis kitűnő minőségű

FEDÉLCSEREPET

szállít

Ugron Ákos orsz. képviselő

fedélcserép gyára

Székel-Udvarhelyen.

658. (3—10)

Sepsi-Szentgyörgyön

(Háromszékmegye székhelye)

a „KÖZPONTI SZÁLLODA”

szabad kézből eladó.

Érdeklődők forduljanak Rajes Zoltán urhoz
Budapest, VIII., József-körút 10. szám, hol
kellő felvilágosítást nyernek.

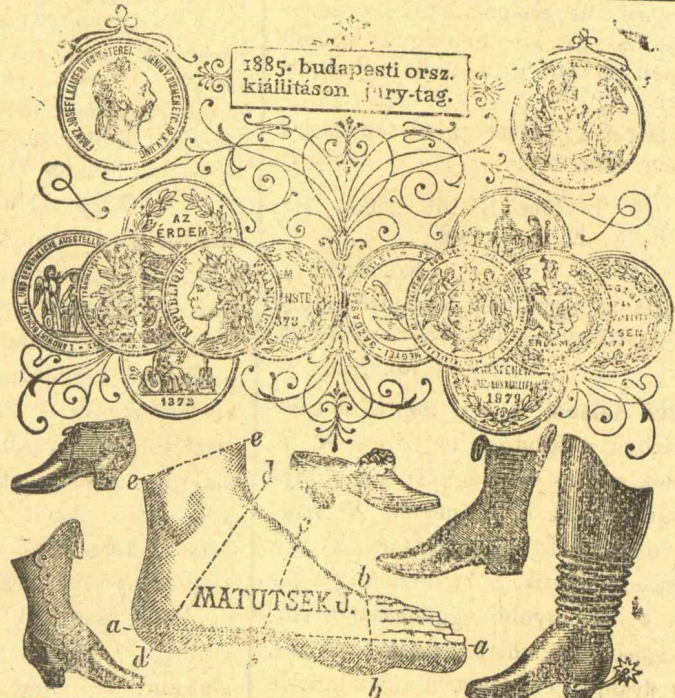
660. (2—3)

MATUTSEK JÓZSEF

27 év óta fennálló

férfi-, női- és gyermek cipész-üzlete,
KOLOSVART,

Főter 32-ik szám alatt (a volt HUTFLESZ-féle
üzlethelyiségben).

Megrendelések beküldött mérték vagy lábbeli minta után a legjobb anyagból és divat szerint, lehetőleg gyorsan teljesíttetnek.

3. (31—x)